

Jacob Buksti var meget mere positiv over for ændringerne og sendte nogle signaler, som jeg håber vi kan arbejde videre med.

Det, der har været vores budskab med beslutningsforslag nr. B 49, er som sagt at prøve at få dette her formaliseret og få sat en tidsramme på det, og derfor er jeg lidt interesseret i at vide, hvad SF's indstilling er til, hvor hurtigt der skal gås frem. For når vi taler om åbenhed, er det for os ikke et spørgsmål om, hvorvidt en sag er folkelig, og om tilhørerpladserne er fyldt op, når der diskuteres EU-sager, men noget rent principielt, og så må befolkningen jo komme og overvære det, i det omfang befolkningen ønsker det.

Det er altså ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal have åbenhed alt efter, hvor mange der gider overvære det; det er et rent principielt spørgsmål. Vi tager jo heller ikke et forslag væk fra dagsordenen her i salen og overfører det til et udvalg, fordi vi har at gøre med et forslag, som folk ikke gider overvære og diskutere.

Så det er noget rent principielt, og derfor er jeg interesseret i at høre, hvad SF's tidsramme for det er, og om SF vil være med på, at vi om ikke andet så i et beretningsudkast eller på anden måde forsøger at forpligte hinanden på en tidsramme, så vi kommer et stykke vej inden for en rimelig overskuelig fremtid.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Mit svar er: så hurtigt som muligt, og at vi til enhver tid er villige til at forpligte os på det her.

Til fru Elisabeth Arnold, som jo endnu en gang bekræftede, at hun ikke er særlig svær at fornærme fra Folketingets talerstol, vil jeg sige, at jeg har et eksempel på den slags lovgivning; jeg har det ikke lige på mig her, må jeg indrømme, men jeg kan finde det, hvis det ønskes.

Men jeg kan huske, at da jeg var boligordfører og på et tidspunkt var ordfører på et forslag om en ændring af boligbyggeriloven, som havde noget at gøre med kvotefordelingen i det almennyttige byggeri, havde der i bemærkningerne til forslaget pludselig indsneget sig en implementering af byggeveddirektivet, blot som et punkt mellem en masse andre boligpunkter.

Så jeg larmede op om, hvad det dog var for noget, og fik så at vide, at det var bare en bemyndigelse til ministeren til at implementere et EF-direktiv – uden at der yderligere var noget som helst materielt i det – og det syntes jeg alt-

så var en underlig måde at gøre det på sådan bare lige at putte en implementering ind i bemærkningerne. Og så sagde man til mig: Jamen det har været behandlet i Markedsudvalget, som det hed dengang, og har fået en grundig behandling dér.

Det, jeg bare vil sige med det her, er det principielle, at i det omfang EU-lovgivningen kommer ind og erstatter eller dækker lovgivningen her i Danmark – og det sker jo – er det altså nødvendigt, at man får en åbenhed omkring og en folkelig kontrol med arbejdet i Folketingets Europaudvalg, som er ligeså stor som her i Folketinget.

Til hr. Jacob Buksti: Jeg ser altså ikke nogen forskel på den parlamentariske og den folkelige kontrol, og det håber jeg da ikke der er – hr. Buksti nikker; så er vi helt enige i dét. Det, det drejer sig om, er, at der bliver den samme åbenhed, så borgerne får mulighed for at tjekke, hvad der er sagt, og hvad der er vedtaget, og om man har vedtaget det, som der er givet mandat til. Det har vi nu som medlemmer af Europaudvalget mulighed for at få indblik i, men det havde vi eksempelvis ikke for 20 år siden.

Så det har været en lang, sej kamp for at få bedre mulighed for at kontrollere regeringen på det her punkt, og jeg synes, vi skulle tage det sidste skridt også at give borgerne mulighed for at finde ud af, hvordan der bliver lovgivet i EU-spørgsmål, på en ordentlig måde.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det er til det spørgsmål, hr. Holger K. Nielsen havde om, hvorvidt der skulle være tvang over for fagudvalgene: Jeg kan godt se, at hvis de blev tvunget til at gøre lidt mere ud af det, undgik vi måske det tidligere omtalte lovforslag med tre paragraffer, for så lå ansvaret i hvert fald ikke alene i Europaudvalget, så lå det jo også hos eksperterne i vores fagudvalg.

For mig er åbenhed altså også, at vi får de folk med, der sidder i fagudvalgene. I øjeblikket er der en tendens til, at alle eller mange i udvalgene siger: Jamen det bliver ordnet i EU, så det behøver vi slet ikke at tage os af. Og så er det rigtigt, at der sker det, som hr. Holger K. Nielsen siger: at når det så står i lovforslaget, siger man: Hvad er det dog for noget, der er vedtaget i Europaudvalget?

Men der er jo ét stort problem i det her, og det er med hensyn til tidsspørgsmålet, for ofte